

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

*Lovavdelingen
Forskriftsenheten*

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Deres ref.
19/1516-1

Vår ref.
19/3380 EF IRJ/IGN/bj

Dato
04.07.2019

**Høringsinnspill til forskrift om nasjonal retningslinje for masterutdanning i
avansert klinisk allmennsykepleie**

Forskriftsenheten er kjent med høring 1. april 2019 av utkast til forskrift om nasjonal retningslinje for masterutdanning i avansert klinisk allmennsykepleie. Når Forskriftsenheten som her har merknader til utkastet, gis merknadene i eget brev fra Forskriftsenheten i tillegg til Justis- og beredskapsdepartementets høringssvar.

- ./.
- Innspillene våre i dette brevet og i vedlagte dokument gjør seg gjeldende utover den forskriften som nå er på høring. Det vises her til forslag til forskrift om nasjonal retningslinje for paramedisin som også er på høring nå, og forskrifter fastsatt i medhold av universitets- og høyskoleloven § 3-2.

Overordnede innspill til forskriften

Uttrykket «retningslinje» har en bestemt betydning i juridisk sammenheng og bør unngås i tittelen. Se veilederen «Lovteknikk og lovforberedelse» side 197. Tittelen kan med fordel lyde «Forskrift om masterutdanning i avansert klinisk allmennsykepleie».

Vi foreslår at dere ikke gjentar kompetanseområdet i overskriftene til §§ 4 til 12. Dette gjør overskriftene mindre tilgjengelige. Det fremgår av kapitteloverskriften hva paragrafene knytter seg til. Vårt forslag er i stedet at overskriftene bare lyder «*Kunnskap*», «*Ferdigheter*» og «*Generell kompetanse*». Alternativt og kanskje vel så bra blir strukturmarkeringen om kapittelinnndelingen sløyfes. Da kan paragraftitlene i §§ 4,

5 og 6 beholdes slik at alle titlene bygges opp på samme måte. Kapittelinnndelingen tilfører i så fall ikke noe som ikke alt følger av overskriftene, og den kan sløyfes. Det er også sjelden det er grunn til å bruke kapittelinnndeling i en forskrift som ikke har mer enn 15 paragrafer, se veilederen «Lovteknikk og lovforberedelse» side 60.

Som regel bør rent beskrivende tekst unngås i forskrifter. Hvis setningene er ment å være normer, bør de formuleres som det. I andre tilfeller kan teksten som oftest med fordel fjernes. Vi har kommentert og foreslått endringer enkelte steder i forskriften, se for eksempel punktlisten i § 4.

Det er uheldig å variere ordbruken i forskrifter for variasjonens skyld. Med mindre man ønsker å vise en betydningsforskjell, bør forskriften gjennomgående bruke ett ord eller uttrykk for én betydning. Hvis variasjonen derimot er ment å synliggjøre forskjeller, bør man forsøke å bruke uttrykk som ligger lengre fra hverandre enn for eksempel «avansert kunnskap» og «inngående kunnskap», se § 4. Uttrykkene bør språklig sett indikere hva forskjellen innebærer. Se nærmere om dette i veilederen «Lovteknikk og lovforberedelse» side 88.

De mer detaljerte merknadene fremgår av det vedlagte dokumentet, hvor vi har kommentert direkte i teksten. Hvis noe er uklart, er det bare å stille spørsmål, enten på e-post eller over telefon. Vi stiller også gjerne i et møte hvis det skulle være ønskelig.

Med hilsen

Inger Riis-Johannessen
faglig leder Forskriftsenheten

Ivar Gullbrand Nyhus
rådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur